

TA EN RING OG LA DEN VANDRE

Av Per Henrik Gullfoss
gullfoss@online.no

Vi har nettopp vært igjennom tre magiske filmer med en RING som fokuspunkt. Selve symbolikken og betydningen av Ringen er essensiell og strekker seg så langt bakover i menneskets psyke og historie som vi kan huske.

Filmene om Ringenes herre har med sikkerhet skapt Ringevirkninger i den menneskelige psyke. På godt og ondt har den fremmet vår bevissthet om at det foregår en kamp mellom det "gode" og det "onde", på denne planeten. Enten som en projisering av det onde over på en ytre fiende (terrorister, amerikanere o.s.v.), eller som en forståelse av

at denne slagmarken er inni hver og en av oss. Billedmedier som film og TV, speiler kontinuerlig de indre prosessene i menneskeheten. De viser med tydelighet at det i våre dager er en veldig økende oppmerksomhet rundt det mytiske og magiske, samt grenselandet mellom den

---

"Som filmen "Ringenes Herre" viser til er ringen et av de eldste og mest essensielle og kraftfulle symboler vi kan finne."

---

mytiske og den såkalt "virkelige" verden. Vi ser det gjennom filmer som Lord of the Rings og den enorme populariteten til bøkene/filmene om Harry Potter. Vi har populære TV-serier som "Smalville", "Lost", "Buffy the vampire slayer"

(kanskje mest for afficionados) og gode gamle Star-Trek. For ikke å snakke om mengden av rollespill som foregår både på Internet og i den "ytre verden".

Det er som om avstanden mellom den fastlåste "normale" verden og den grenseløse indre/ytre verden stadig minsker. Og som filmen "Ringenes Herre" viser til er ringen et av de eldste og mest essensielle og kraftfulle symboler vi kan finne. Ringen er genial i sin enkelhet. Hvis vi tar den av fingeren og glemmer dens funksjon et lite øyeblikk, så er det en sirkel vi ser. Den arketyperiske bakgrunn for ringen er med andre ord sirkelen. Sirkelen representerer evighet. Den er uten begynnelse og uten slutt. Vi kan for eksempel se at selve tiden er skapt av himmellegemer som beveger seg i sirkler. Sirkelen blir også rammen, vi kunne kalle den universets ytterkant. Når intettheten får en yttergrense, så kan

---

***”Det man egentlig sier
når man setter ringen på
fingeren er at man er villig
til å gå igjennom en indre
forvandlingsprosess sammen,
hvis mål, ifølge alkymien,
er å fremskaffe sjelens gull,
og de vises stein.”***

---

noe oppstå innenfor grensen. Dette fordi sirkelen blir skillete mellom det som er og det som ikke er. Vi kan for eksempel tenke oss at universet ekspanderer, og at universets yttergrense er denne ringen som gjør det mulig for noe å eksistere. I alkymien ser vi gjerne denne ringen som en mytisk slange som omgir hele verden. I norrøn mytologi har vi midgardsormen som representerer verdens yttergrense.

Vi kan tenke oss denne sirkelen på mange plan. Vi kan forestille oss at alt det vi kan er innenfor en sirkel, som er skapt av grensen for vår kunnskap. Alt som er utenfor sirkelen, eksisterer enda ikke i vårt bevissthetsunivers. Nettopp dette at sirkelen finnes, at det er noe der

ute som vi ikke vet, gjør at vi kan si at det er noe vi vet. Så sirkelen er symbolet for evighet, for helhet, og samtidig for det som setter en ramme rundt en virkelighet og gir den en definisjon. At ringen kan bli symbol på MAKt blir enkelt å forstå. Den som setter rammen for virkelighet, og som definerer virkelighet og som kontrollerer hva som får passere ut og inn av virkeligheten, er den som bestemmer over virkeligheten. Og det å bestemme over egen og andres virkelighet er vel en så god definisjon på MAKt som noe annet.

Så utgangspunktet for ringen som symbol er sirkelen. Når ringen er tom, så blir den en sirkel fylt av uendelige muligheter. Men i det øyeblikk den settes på en finger, så har mulighetene blitt fylt med en spesifikk virkelighet. Hvis vi skal snakke om universets urspråk, så reflekteres det i fortellingen om ringen og fingeren. Dette urspråket er også basisen for vår bevissthet og utviklingen av data. Sirkelen og ringen er null, åpenhet, og fingeren er ettallet. Når null og et møtes skjer en sammensmelting og liv oppstår og virkelighet utvikles. Vi kan kanskje si at ringen er yin, det urgamle symbolet

for åpenhet og mottagelighet som speiler seg i de kvinnelige kjønnsorganer. Mens fingeren er ettallet, det urgamle symbolet for det som gjennomtrenger tomheten, fyller den og skaper virkelighet. Det er derfor kanskje ikke så rart at ett av de stedene ringen har fått størst betydning i vår vestlige verden, er som symbol på ekteskapet.

Det mest grunnleggende symbolet skapt av to ringer kalles en lemnisc, og ser ut som et liggende åttetall. Det viser til uendeligheten (som sirkelen), men uendeligheten i bevegelse gjennom tid og rom. I åttetallet er evigheten manifestert som uendelig bevegelse og forandring i form, det viser evigheten (sirkelen), som

---

”Ekteskapet mål er med andre ord ikke at man og kvinne skal bli ett, men at mann og kvinne (eller mann og mann og kvinne og kvinne) skal hjelpe hverandre, så begge to blir hele, uavhengige, selvstendige og fullendte i seg selv.”

---

er delt i to (to sirkler). Vi gjenfinner det samme prinsippet i det kinesiske taosymboloet (yin/yang). Det kan også kalles for stabilitet i kontinuerlig bevegelse.

I våre dager snakker man mye om ensomhet i ekteskapet og man snakker om utroskap og for høye krav. Hva er så den dypere betydningen av ringen i forhold til ekteskapet? For det første har man to fingre og to ringer. Det vil si at den gamle ideen om at to blir ett må omskrives litt. Gjennom møtet med hverandre kan to individer, som hver for seg er en uendelig mulighet (sirkel), bli til to helheter som hver og en er fylt med livet og virkeligheten. I stedet for å være en sirkel i evig uforanderlighet, så blir man to sirkler i evig bevegelse (lemniscen).

At man får ringen av den andre vil si at partneren setter en ramme, som gjør at livet kan skapes og utfolde seg innenfor denne rammen. Rammen er også knyttet til forestillingen om at man skal verne og beskytte forholdet og sin partner. (Være ringen som omslutter den virkelighet som skapes sammen). Det er klart at hvis man vil være grenseløs og uten noen form for ytterkant, så får man problemer med å opprettholde et hvilket som helst forhold. På den andre siden er det ikke få som har kjent problemet når fingeren "vokser" og ringen blir en alt for trang slavering som skjærer inn i kjøttet og skaper dype sår.

Noe av det kanskje viktigste for de som faktisk ønsker å bevare en skapt enhet, er å skifte ut ringene etter hvert som fingeren (forholdet/virkeligheten) utvikler seg og vokser. Noe av det viktigste med ringsymbolikken er at man er villig til å møte hele den andres virkelighet. For å si det på en annen måte. Vi mennesker har en tendens til å unngå å utvikle og ta ansvar for oss selv, gjennom å projisere alt det vi ikke liker i oss selv over på andre mennesker. Det man egentlig sier når man setter ringen på fingeren er at man er villig til å gå igjennom en indre forvandlingsprosess sammen. I alkymien kalles dette møtet mellom mann og kvinne for veien mot hieros gamos, det hellige ekteskap. Hvis mål var å fremskaffe sjelens gull, og de vises stein. Sett fra det spirituelle plan dreier ekteskapet seg med andre ord ikke først og fremst om at andre skal dekke våre behov, leve opp til våre forventninger og alltid være der når vi trenger dem. Sett fra det spirituelle plan dreier ekteskapet seg om møtet til å være så tett sammenvevd med et annet menneske at vi kan se oss selv stadig tydeligere i det speilet dette mennesket er for oss. Det er forbundet med møtet til å IKKE flykte fordi vi skremmes, plages og forferdes av det

vi ser i speilet. Det virkelige møtet består i å se at det er oss selv vi ser når vi oppdager utiltalende, kjedsommelige og plagsomme sider i den andre. At den viktigste gaven partneren gir oss er å være det sanne speilet på veggen der, som forteller oss hvem vi virkelig er i landet her. Ideen om at ekteskapet er nødvendig for å opprettholde samfunnet og skape nye generasjoner er en falsk myte. Samfunnet kan organiseres på mange måter, og som vi ser er ekteskapet slett ikke nødvendig for å få barn. Ja det kan virke som om de som ikke gifter seg, eller som går ut og inn av ekteskap i mange tilfeller faktisk produserer mer avkom enn de som holder seg til en partner gjennom livet.

"Og ringen viser til den sanne indre makt. Er det ikke dette filmene om "Ringenes Herre" viser? At den som har makt over sitt eget indre og ikke lar seg besette, er den som virkelig har makt."

Ringene står med andre ord for et menneskets villighet til å ta ansvar for sin egen virkelighet i møtet med et annet menneske. Til å akseptere noen rammer, som gjør det mulig å teste ut og finne sannheten (de vises stein) om sin egen natur og i gjennom den alkymiske (til tider smertefulle) prosessen å begynne å destillere ut sin egen essens (sjelens gull). Ekteskapet mål er med andre ord ikke at man og kvinne skal bli ett, men at mann og kvinne (eller mann og mann og kvinne og kvinne) skal hjelpe hverandre, så begge to blir hele, uavhengige, selvstendige og fullendte i seg selv. For er det ikke slik at det er først når man er helt uavhengig og hel i seg selv, at man virkelig kan glede seg over den andre, uten å være fanget i sine egne uforløste behov

og projeksjoner.

Og ringen viser til den sanne indre makt. Er det ikke dette filmene om "Ringenes Herre" viser? At den som har makt over sitt eget indre og ikke lar seg besette, er den som virkelig har makt. Jo mer man streber etter å ha makt over andre, jo lettere blir man et offer for den onde ringen.

Slik er det også i ekteskapet. Jo mer man streber etter å ha makt over sin partner, jo mer blir man besatt av ringens ondskap. Jo mer hjelpeløs og maktesløs man er i seg selv, jo viktigere blir det å herske over sin partner, og jo "ondere" blir man. Så den som virkelig erobrer og fyller den gode ringen er den som tør å ta tilbake projeksjonene fra partneren og ta ansvar for de selv. Det er å slutte å være avhengig av din partner. Å slutte å beskyldes din partner for å ta fra deg frihet. Å slutte å hindre din partner i å være tro mot seg selv, fordi han/hun skal være tro mot deg og dine behov og idealer. Det er å akseptere din partner slik han/hun er fullt og helt, fordi dette blir den eneste veien du har til full og hel aksept av deg selv. (NB! Ikke på bekostning av at du ikke får være den du er fullt og helt.) Når dette skjer begynner ringens magi å virke. Fordi du virkelig forandrer deg, skjer en indre sammensmelting, slik at du på et dypere plan opplever denne forvandlingen, ikke bare i deg selv, men også i din partner og i alle dine relasjoner. Du er hel og full i deg selv, men det hindrer deg på ingen måte i å være en del av en større helhet, som også er nok i seg selv.

Så, tenk på at det du gjør hver gang du setter en ring på din indre eller ytre finger, er å forplikte deg til å delta i den alkymiske prosessen som består av å ikke stikke av fra det indre arbeidet når det blir tøft. At du binder deg til en vei, til en forståelse av virkelighet som du må gå gjennom og fullbyrde. Det er nemlig ingen vits i å skifte ring hvis virkeligheten ikke har vokst og forandret seg. Da møter du bare det samme mønsteret på nytt og på nytt, med litt forskjellig aksent og påkledning. Ja, du må til og med lære deg å elske monsteret (Gollum) hvis den gamle virkeligheten (ringen) skal smis om (i lavafloppen på Mount Doom).

Og selvfølgelig... ekteskapet er ikke alltid stiftet på virkelig kjærlighet... men det er en vei, hvor de som virkelig går den fullt og helt lærer essensen av hva kjærlighet virkelig er. Og det kan de lære om veiene slynger seg tett sammen, eller om de i større grad skilles før de igjen samles. Ja til og med når veiene skilles for godt, vil de indre veiene og hjertene alltid være forbundet, fordi man har opplevd virkelig kjærlighet sammen. •